

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Nattlig maktkamp om lugn och ro

Lassén-Seger, Maria

Published in:
Hufvudstadsbladet

Published: 11/04/2023

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Lassén-Seger, M. (2023). Nattlig maktkamp om lugn och ro: Recension av Ted Forsström & Åsa Lucander: *Snälla Stella, sluta skälla!*. *Hufvudstadsbladet*, 19. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2023050139751>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Nattlig maktkamp om lugn och ro

Ted Forsström & Åsa Lucander: *Snälla Stella, sluta skälla!* Förlaget, 2023

Att natta barn är en oundviklig ritual i barnfamiljer. Då ska lugnet den vuxna vill framkalla övervinna det kvällspigga barnets vägran att somna. Läggdagsböcker finns det gott om. I Gunilla Bergströms bilderboksklassiker *God natt Alfons Åberg* (1972) förhalar Alfons insomnandet så effektivt att det är pappan som slocknar. I Adam Mansbach och Ricardo Cortés bilderbok *Go the f*k to sleep* (2011) parodieras genren med uppenbar adress till utmattade föräldrar.

Ted Forsström och Åsa Lucander gör en snygg variant på det slitstarka temat genom att låta sin kaos-vid-läggdags-berättelse handla om något annat än den förväntade föräldra-barn-fajten. I *Snälla Stella, sluta skälla!* (2023) är det nämligen hunden Stella som skapar oro vid läggdags.

Tänk om det är mommon!

Stella myser gärna med pappan och barnet vid läggdagsläsningen. Men sin hundighet trogen kan hon inte låta bli att reagera på alla konstiga ljud i huset. Varje gång det hummar, brummar eller bankar är hon uppe som ett skott och skäller. Forsströms text tar med läsaren in i huvudet på den älskliga men instinktdrivna vovven och skruvar till de scenarier hon i stundens hetta föreställer sig: är det ekorrar i köket? Hundar i vardagsrummet? ”Tänk om det är mommon! Mommon som kommer med kalkon åt Stella! Och skrapar och klappar Stella! Och kastar bollen om och om igen! Och ger mer kalkon åt Stella och ingenting åt katten!”

Rytmen i Forsströms text avspeglar snitsigt Stellas överspändhet. Lucander kompar med att i bild fånga hundens uppskruvade infall och dråpliga ansiktsuttryck. Lika ivrigt skällande åt varje konstigt ljud är hon, och lika snopen när fantasierna visar sig vara inbillade.

Drivna bilderboksdebutanter

Rutinerade Pleppo-halvan Forsström och prisbelönta Londonbaserade animatören Åsa Lucander är båda nya på bilderbok. Forsström har hittills skrivit komiskt ordakrobatiskt för ungdom och vuxna. Det tar han med förtjänst med sig till bilderboken, som finurligt återkommer till ett rimmande omkväde med avstamp i boktitelns uppmaning ”Snälla Stella, sluta skälla!”.

Lucander som deltog med animationsfilmen *Lost property* i den turnerande mobila utställningen BY – bl.a. visad i Finlandspaviljongen på Frankfurts bokmessa 2014 – tar nu ett önskat kliv till bilderboken. Hennes animationserfarenhet tillför berättelsen driv och på-pricken-fångade karaktärer. Lucander tecknar flyhänt med stark känsla för filmiska bildvinklar. I mjuka färger och levande linjer fångar hon Stellas komiska mimik, pappans av trötthet fårade kinder och yviga kalufs samt barnets rundmjuka former och skira sprethår. De välrytmiserade in- och utzoomningarna och fyndigt beskurna bilderna ingjuter liv och rörelse i boken. Uppslagen där det (i Stellas fantasi) myllrar av ekorrar i köket och hundar i vardagsrummet är rena ögongodiset.

Hjärtevarm feelgood för familjen

Snälla Stella, sluta skälla! är en rolig och varmhjärtad skildring av kärnfamiljeliv med hund. Att ge sig på den vanligaste av bilderboksinstriker, läggdagskampen, är kaxigt.

Hundperspektivet är därför ett lyckat drag. Då hunden blir besvärligare att hantera än

barnet, kan den senare ligga lågt och liera sig med alla. Medan den allt mer uppgivna pappan förgäves försöker besvärja fram ett lugn, belönar barnet Stella med en kärleksfull puss på nosen. I den här läggdagsberättelsen sätts allas tålamod på prov. Men vem som somnar först, det får ni läsa om själva.

Maria Lassén-Seger